

P6_TA(2006)0500

Eiropas komunikācijas politika

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Balto grāmatu attiecībā uz Eiropas Savienības komunikācijas politiku (2006/2087(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Baltā grāmata par Eiropas Savienības komunikācijas politiku” (COM(2006)0035),
- ņemot vērā EK līguma Otro daļu,
- ņemot vērā EK līguma 195., 211. un 308. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11., 41., 42. un 44. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem¹,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Komisijas rīcības plāns saziņas uzlabošanai par Eiropu” (SEC(2005)0985),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Komisijas ieguldījums pārdomu laikā un pēc tā: D plāns — demokrātija, dialogs, diskusijas”(COM(2005)0494),
- ņemot vērā Parlamenta 2002. gada 13. marta rezolūciju par Komisijas paziņojumu par jaunu sadarbības sistēmu pasākumiem, kuri ir saistīti ar Eiropas Savienības informācijas un saziņas stratēģiju²,
- ņemot vērā Parlamenta 2003. gada 10. aprīļa rezolūciju par informācijas un saziņas stratēģiju Eiropas Savienībai³,
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 12. maija rezolūciju par Eiropas Savienības informācijas un saziņas stratēģijas īstenošanu⁴,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu, kā arī Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumus (A6-0365/2006),

A. tā kā saziņa ir svarīga gan pārstāvības, gan līdzdalības demokrātijas sastāvdaļa;

B. tā kā šī iemesla dēļ ES demokrātisko struktūru spēks saistās ar Eiropas līmeņa komunikāciju

---

¹ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

² OV C 47 E, 27.2.2003., 400. lpp.

³ OV C 64 E, 12.3.2004., 591. lpp.

⁴ OV C 92 E, 20.4.2006., 403. lpp.

struktūrām, kuras nodrošina iestāžu saikni ar pilsoņiem;

- C. tā kā Eiropas demokrātijas pamatā jābūt tiesībām uz informāciju un vārda brīvībai, uz kurām jābalstās Eiropas un dalībvalstu politiskajām sistēmām, un tāpēc informācija pēc iespējas jādara pieejama sabiedrībai;
- D. tā kā Eiropas vēlēšanās un referendumos gūtā pieredze ir pierādījusi, ka izpratne un interese par ES jautājumiem palielina dalību, bet informācijas trūkums to samazina;
- E. tā kā pašlaik nav vienotas Eiropas sabiedriskās sfēras, taču ir ļoti aktīvas valstu sabiedriskās sfēras; tā kā šīm valstu sabiedriskajām sfērām piemīt izteikta dažādība gan Eiropas jautājumu apspriešanas apmēra, gan satura ziņā;
- F. tā kā būtisks sasniegums būtu tas, ja valstu sabiedriskajā sfērā Eiropas jautājumiem piešķirtu lielāku nozīmi;
- G. tā kā pirmais solis Eiropas sabiedriskās sfēras izveidē būtu valstu sfēru savrupības pārvarēšana, veicot Eiropas komunikācijas darbību; tā kā tas ir cieši saistīts ar visas Eiropas vai vismaz starptautiskajām plašsaziņas līdzekļu struktūrām;
- H. tā kā ir skaidri pierādījumi nepietiekamai pilsoņu informētībai par Eiropas jautājumiem, kā to uzrādīja vairāku Eiropas aptauju rezultāti;
- I. tā kā komunikācija ir saistīta arī ar pārredzamību, vienkāršotām procedūrām, pilsonību un kopīgām vērtībām;
- J. norādot, ka Eiropas jautājumi un Kopienas tiesību aktu „pievienotā vērtība” tiek reti atzīti valsts līmeņa publiskajās debatēs, kurās šo valstu politiķi bieži piedēvē sev Eiropas „veiksmes stāstus”, vienlaikus tomēr labprāt kritizējot ES, nereti par politikas neveiksmēm, kas radušās pašu valsts līmenī;
- K. tā kā 2006. gada 16. un 17. jūnija Briseles Eiropadome darba kārtībā no jauna aktualizēja jautājumu par institucionālo reformu;
- L. tā kā „pārdomu laika” mērķis ir padarīt Eiropas Savienību demokrātiskāku un efektīvāku un atjaunot ES saikni ar tās pilsoņiem,

Komunikācijas politika un Eiropas sabiedriskā sfēra

1. pauž atzinību par Baltās grāmatas izveidi un atbalsta Komisijas centienus komunikācijas politiku pārveidot par autonomu politiku ar savu saturu;
2. uzskata, ka jāuzlabo komunikācija starp ES un tās pilsoņiem; tāpēc atbalsta centienus rūpīgi pārbaudīt to, kā tiek organizēta komunikācija ar pilsoņiem; uzsver, ka labāka komunikācija nevar kompensēt nepilnības politikas jomās, taču var uzlabot izpratni par attiecīgās politikas īstenošanu;
3. pauž atzinību par to, ka Komisija atzīst — komunikāciju nevar skatīt šķirti no tās satura un komunikācijai ir jānotiek „divos virzienos”, ietverot iedzīvotāju uzklausīšanu, bet pauž nožēlu par to, ka šiem Baltās grāmatas sākumā atbalstītajiem principiem nav paredzēts konkrēts pielietojums; aicina Komisiju precizēt, kādā veidā tā ir paredzējusi rēķināties ar iedzīvotāju viedokli, un aicina šajā sakarā ņemt vērā pārējo iestāžu iniciatīvas, piemēram,

projektu „Agora”, kas ir platforma dialogam ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un kura īstenošanu Eiropas Parlaments ir nolēmis uzsākt;

4. mudina Komisiju atbalstīt Eiropas sabiedriskās sfēras izveidi, to organizējot galvenokārt ar valsts, vietējo un reģionālo plašsaziņas līdzekļu starpniecību, taču ņemot vērā arī ietekmīgu valsts laikrakstu svarīgo lomu, veltot pietiekamu uzmanību Eiropas lietām; šai sakarā aicina dalībvalstis rosināt valsts sabiedriskos radio un televīzijas kanālus atbilstīgi informēt pilsoņus par Eiropas līmenī īstenoto politiku;
5. atzīmē, ka Eiropas komunikācijas politikas mērķim nav jābūt saziņas sfēras radīšanai, kura sacenstos ar valsts sabiedrisko sfēru, bet gan ciešai valstu diskusiju satuvināšanai ar diskusijām ES līmenī;
6. mudina Komisiju, izstrādājot komunikācijas politiku, ņemt vērā konkrētus priekšlikumus, kas izklāstīti tās iepriekš minētajā 2005. gada 12. maija rezolūcijā;

Kopīgu principu noteikšana

7. atbalsta ideju iedibināt divvirzienu saziņu starp Eiropas Savienību un tās pilsoņiem, kura spēj un vēlas rūpīgāk uzklaustīt pilsoņu teikto par Eiropu; tomēr norāda — ideja par to, ka pilsoņiem jāklūst par līdzdalības un dialoga iniciatoriem, nešķiet pamatota, jo ne jau pilsoņiem jāmeklē informācija, bet gan informācijai jāsasniedz pilsoņi;
8. neuzskata, ka ir pareizi pakļaut Parlamentu rīcības kodeksam, kas regulē tā saziņu ar ES pilsoņiem;
9. pieprasa, lai Komisija sagatavo iestāžu nolīguma projektu, nosakot kopīgus principus, kas reglamentētu Eiropas iestāžu savstarpējo sadarbību attiecībā uz komunikāciju;
10. mudina Komisiju izpētīt, vai ir iespējams sākt īstenot patiesu Kopienas programmu informācijas un saziņas nodrošināšanai par Eiropu, lai uzlabotu pašreizējos iestāžu sadarbības mehānismus šajā jomā; konstatē — ja Komisija iesniegs atbilstīgu priekšlikumu, Parlaments pilnībā jāiesaista šīs programmas precīza satura un darbības jomas definēšanas un izveides procesā;
11. uzskata, ka ir stingrāk jāatsaucas uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ietvertajiem principiem un vērtībām, lai noteiktu Eiropas komunikācijas politikas darbības jomu;
12. atgādina, ka Pamattiesību hartā jau ir noteiktas pilsoņu pamattiesības informācijas jomā un ka jebkurā jaunā instrumentā būs jāievēro Parlamenta kā vēlētās asamblejas prerogatīvas, īpaši Parlamenta tiesības brīvi vērsties pie visas Eiropas Savienības pilsoņiem; aicina Konstitucionālo jautājumu komiteju veikt šāda iestāžu sadarbības instrumenta iespējamā veida un satura analīzi;
13. uzsver Eiropas Konstitūcijas nozīmi, jo tā piešķirtu Savienībai politiskāku un demokrātiskāku raksturu un padarītu ES pievilcīgāku pilsoņu acīs; atgādina, ka Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir politiski atbildīgi par šā procesa atbalstīšanu;

Pilsoņu lomas stiprināšana

14. atzinīgi vērtē Komisijas pausto vēlmi aktualizēt Eiropas jautājumus visos līmeņos, citiem vārdiem sakot, darīt Eiropas mēroga jautājumus zināmus valsts, reģionu un vietējā līmenī,

lai vēstījumu decentralizētu, un pieprasa, lai šāda saziņa tiek īstenota ļoti regulāri; atzinīgi vērtē Komisijas rīcības plānu un sagaida tā ātru īstenošanu;

15. uzskata, ka vietēja līmeņa Eiropas administrācijas izveide, kas varētu sniegt atbalstu neskaitāmajiem Eiropas informācijas punktiem, veicinātu nozīmīgu tiešu saišu veidošanos starp Eiropas Savienību un tās pilsoņiem, īpaši uzlabojot piekļuvi viņiem paredzētajām Eiropas iniciatīvām un programmām; uzskata, ka Komisijas un Eiropas Parlamenta informācijas birojiem dalībvalstīs ir svarīga loma; šajā kontekstā uzskata, ka ir svarīgi pilnībā pārvērtēt Komisijas un Parlamenta informācijas biroju līdž šim veikto darbu, jo šo biroju sabiedrisko attiecību politika nepiesaista pilsoņu interesi un šim nolūkam izmantotos līdzekļus būtu iespējams izmantot daudz efektīvāk; tāpēc vēlas, lai šiem birojiem būtu aktīvāks un ne tik birokrātisks raksturs;
16. atzinīgi vērtē Komisijas 2005. gada novembrī ierosināto pārredzamības iniciatīvu, kurā uzsvērts, ka augsti pārredzamības standarti ir jebkura mūsdienu pārvaldes procesa leģitimitātes daļa; Eiropas pilsoņi ir tiesīgi sagaidīt, ka sabiedriskās iestādes darbojas efektīvi, uzņemoties atbildību un pildot pienākumu kalpot sabiedrībai;
17. uzskata, ka reģioni un pilsētas ir vispiemērotākās platformas, lai popularizētu Eiropas ideju pilsoņu vidū, un pieprasa, lai Reģionu komiteja tiktu iesaistīta turpmākās komunikācijas politikas īstenošanā;
18. atbalsta ideju pastiprināt Eiropas jautājumu apspriešanu dalībvalstu un reģionu parlamentos;
19. mudina dalībvalstu parlamentus stiprināt pārbaudītāju pienākumu, ko pilda šo valstu valdības, darbojoties Padomē, tādējādi veicinot izpratni un līdz ar to ES iestāžu demokrātisku atbildību;
20. uzsver, ka dalībvalstu parlamentiem jācenšas veltīt vairāk uzmanības Eiropas tiesību aktu projektiem krietni agrākā lēmumu pieņemšanas procesa posmā;
21. vērš uzmanību uz Eiropas Savienības parlamentu priekšsēdētāju konferences prezidentūras secinājumiem (Budapešta, 2005. gada 6. un 7. maijs), kuros izteikts aicinājums dalībvalstu parlamentiem katru gadu, vēlams plenārsēdes laikā, apspriest Komisijas likumdošanas un darba gada programmu,
22. uzsver parlamentārās sadarbības forumu par Eiropas nākotni sasaukšanas nozīmi: šāds forums tiks rīkots saistībā ar Romas Līgumu 50. gadadienu; īstenojot Eiropas komunikācijas politiku, pieprasa ņemt vērā diskusijas Eiropas iedzīvotāju pārstāvju līmenī;
23. uzsver to, cik nozīmīga ir sabiedrības izglītošana ar ES integrāciju saistītos jautājumos; uzskata, ka zināma izpratne par Eiropu ir priekšnoteikums veiksmīgai interaktīvai komunikācijai ar ES un palīdz apzināties piederību Eiropas pilsonībai;
24. pauž nožēlu, ka ir samazināts atbalsts nozaru programmām, kurām ir spēcīga paplašināšanās iedarbība, piemēram, *Leonardo da Vinci*, *Socrates* un *Erasmus*, jo tās akcentē Eiropas dimensiju un palīdz veidot starptautiskus tīklus;
25. uzskata — lai sasniegtu pilsoņus, ir svarīgi sadarbībā ar reģionālajām un vietējām iestādēm uzlabot saziņu un parādīt, ka ES lēmumi ir būtiski un ka tie ietekmē ikdienas dzīvi; ierosina galveno uzmanību pievērst regulārai saziņai ar pilsoņiem, informējot par nozīmīgiem

reģionāliem un vietējiem projektiem, kuru īstenošanā ir piedalījusies ES, lai veicinātu kopīgu Eiropas projektu;

26. uzskata, ka diskusijās ir jāņem vērā invalīdu, mazākuma grupu, kā arī valsts un vietējās sabiedrības un konkrētu mērķgrupu īpašās vajadzības un darbība; norāda, ka vairāk uzmanības ir jāvelta tam, lai būtiska, kā arī reģionalizēta informācija tiek novirzīta noteiktai mērķauditorijai, tādējādi Eiropas mēroga jautājumus piesaistot pilsoņu ikdienas dzīvei;
27. atzinīgi vērtē atsevišķu Komisijas pārstāvniecību un valsts pārvaldes iestāžu sadarbības iniciatīvas, rīkojot ar ES tematiku saistītas informācijas kampaņas; norāda, ka šāda sadarbība palīdzētu veidot tiešāku saikni starp pilsoņiem un iestādēm;
28. aicina Komisiju nodrošināt apspriešanos ar ieinteresētajām pusēm un sabiedrību politikas veidošanas sākuma posmā; uzskata, ka ietekmes novērtējumā līdztekus galvenajiem ierosinājumiem varētu iekļaut sadaļu, kurā precizēts, kā pilsoņu paustās bažas ir ņemtas vērā, izstrādājot priekšlikumu; norāda, ka ir jāprecizē sabiedriskās apspriešanas ietekme uz ES lēmumu pieņemšanas procesu;
29. aicina Komisiju izstrādāt dinamisku un reaģējošu komunikācijas politiku, kuras mērķis ir nevis galvenokārt ziņot par panākto galīgo vienošanos, bet drīzāk sniegt pārskatu par lēmumu evolūciju un lēmumu pieņemšanas procesa atšķirīgiem posmiem; uzskata, ka Eiropas Savienības komunikācijas politikas mērķis ir sniegt pilsoņiem skaidru izpratni par to, kā tiek veidoti Eiropas tiesību akti;

Darbs ar plašsaziņas līdzekļiem un jaunajām tehnoloģijām

30. uzsver, ka plašsaziņas līdzekļiem ir nozīme kā starpniekiem, viedokļa veidotājiem un vēstījuma nesējiem tās Eiropas sabiedriskās sfēras pilsoņiem, kuru Komisija vēlas attīstīt; ņemot to vērā, mudina Komisiju atbalstīt konkrētas iniciatīvas kā, piemēram, Eiropas kultūras un politikas jautājumiem veltītus diskusiju forumus, kuru materiāli būtu pieejami vairākās valodās, lai daudzi Eiropas pilsoņi varētu sadarboties un apmainīties ar informāciju;
31. uzsver, ka informēts pilsonis ir darboties spējīgas demokrātiskas sistēmas pamats;
32. prasa, lai Komisija iespējami precīzi definē to, kādu lomu tā vēlas piešķirt plašsaziņas līdzekļiem, un uzsver, ka ir jāatrod formula, kas komunikācijas politikai ciešāk piesaista valsts, reģionālos un vietējos plašsaziņas līdzekļus, šai nolūkā arī apsverot iespēju kā saziņas kanālu izmantot alternatīvos plašsaziņas līdzekļus;
33. uzskata, ka nepieciešams paātrināt reģionālo un vietējo plašsaziņas līdzekļu pārrobežu sadarbību Eiropas politikas projektu īstenošanas jomā; uzskata, ka Eiropas plašsaziņas līdzekļu un žurnālistu sadarbība palīdz veidot pārskatu par Eiropas Savienību, un pieprasa, lai Komisija izveido Eiropas Fondu (pētnieciskajai) žurnālistikai, iekļaujot to budžetā, lai atbalstītu projektus, kurus īstenojot žurnālisti no vairākām dalībvalstīm kopā padziļināti pēta Eiropai aktuālu jautājumu, attiecinot to uz atšķirīgām situācijām pašvaldībās un reģionos;
34. atzinīgi vērtē to, ka ir atsaukts priekšlikums par ES ziņu aģentūras izveidi;
35. iesaka Komisijai formulēt savu viedokli skaidri un kodolīgi, komunicējot ar plašsaziņas

līdzekļiem un pilsoņiem, kā arī darīt to regulāri Komisijas locekļu izcelsmes vai mītnes dalībvalsts oficiālajā valodā; uzskata, ka ES žargons palielina, nevis likvidē plaisu starp ES iestādēm un pilsoņiem;

36. iesaka veidot viedokļu regulāru apmaiņu par Eiropas saziņas jautājumiem starp Eiropas iestādēm, īpaši Parlamentu, un plašsaziņas līdzekļiem;
37. uzskata, ka kopumā Komisijai, un jo īpaši dalībvalstīm, ir pienākums sniegt objektīvu, ticamu un neitrālu informāciju par Eiropas politiku, nodrošinot pamatu kompetentai diskusijai; attiecīgi aicina Komisiju vēl cītīgāk informēt dalībvalstu ierēdņus par Eiropas līmenī īstenoto politiku;
38. atzinīgi vērtē to, ka attiecībā uz jaunajām tehnoloģijām Baltā grāmata atbilst Parlamenta pēdējam ziņojumam par ES informācijas un saziņas stratēģiju;
39. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus par labāku jauno komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu, bet aicina nodrošināt, lai digitālais risinājums nebūtu iemesls tam, ka informācija par Eiropas Savienību kļūst nepieejama vēl lielākam iedzīvotāju skaitam; uzsver, ka šai nolūkā, meklējot vienotu pieeju, ir jāaptver iestāžu specifiskie komunikācijas līdzekļi, piemēram, plānotā Eiropas Parlamenta interneta televīzija, bet tas jādara, neierobežojot Parlamenta autonomiju; uzsver, ka plašāk jāizmanto tādi tradicionālie plašsaziņas līdzekļi kā televīzija;

Eiropas sabiedriskās domas izpratne

40. prasa, lai Komisija informē Parlamentu par tās uzsākto konsultāciju novērtējumu;
41. uzskata, ka ir apšaubāma Eiropas Sabiedriskās domas observatorijas izveide īstermiņā un ka pirms šāda uzdevuma veikšanas saskaņotāk ir jāizmanto jau pieejamie dati un resursi;
42. secina, ka nav iespējama apmierinoša komunikācijas politika, ja nav precīzi zināmi trūkumi informācijā, kas Savienības pilsoņiem pieejama par Kopienas darbības saturu vai par iestādēm un procedūrām, kas ļauj šo darbību īstenot; tāpēc aicina uzticēt Eurobarometra dienestiem veikt īpašu visaptverošu sabiedriskās domas aptauju, lai precīzi un diferencēti apzinātu Kopienas pilsoņu informētības līmeni atkarībā no izcelsmes valsts, sociāli-profesionālās kategorijas un politiskās orientācijas;

Sadarbība

43. prasa, lai Komisija izstrādā konkrētus priekšlikumus attiecībā uz komunikācijas politikas īstenošanu un izvērtē tās juridisko un finansiālo ietekmi;
44. uzskata, ka jāanalizē Starpiestāžu informācijas grupas darbs, lai noteiktu, vai to ir iespējams uzlabot;
45. uzsver nepieciešamību vairāk iesaistīt Eiropas mēroga partijas dialogā ar šo partiju vēlētājiem par ES jautājumiem;
46. pievērš īpašu uzmanību politisko partiju lomai visu līmeņu parlamentārajā demokrātijā; pauž nožēlu, ka netiek izmantots pārnacionālo politisko partiju potenciāls; pauž nožēlu, ka daudzas nacionālās politiskās partijas netiecas konsekventi un pārliecinoši pieņemt Eiropas dimensiju; neatlaidīgi aicina politiskās partijas ņemt vērā Eiropas jautājumus, pieņemot

lēmumus un rīkojot priekšvēlēšanu kampaņas, un rīkoties tā, lai pilsoņiem piedāvātu reālu politisku izvēli attiecībā uz Eiropas nākotni;

47. uzsver, ka komunikācijas politikā ir jāņem vērā Eiropas lietu īpašais „ritms”, kas bieži neatbilst dalībvalstu politiskās darbības plānam un nevar attīstīties šķirti no Eiropas Savienības konkrētas politikas un darbības, jo ES ir savs darba grafiks; uzskata, ka Komisijai, Padomei un Parlamentam ir jāvienojas par to svarīgāko lietu izskatīšanas plānu, kuras varētu īpaši piesaistīt Eiropas sabiedriskās domas interesi, lai komunikāciju koncentrēti pievērstu šīm tēmām;
48. aicina iestādes izpētīt otrā līmeņa koordinācijas grupas iespējamo izveidi, kuras sastāvā būtu dažādu iestāžu kompetento ģenerāldirektorātu un Parlamenta komiteju pārstāvji, lai koordinētu īpašus pasākumus, ar ko īsteno Starpiestāžu informācijas grupas noteiktās pamatnostādnes;
49. atkārtoti norāda, ka pilsoņi Eiropas Savienību bieži uzskata par vienotu veselumu, bet netiek arī gaidīts, lai viņi pārzinātu institucionālās nianšes, un tāpēc ikvienas iestādes komunikācijas politika ir jāpakļauj kopējai loģikai, taču respektējot katras iestādes kompetences un autonomiju; atkārtoti aicina rīkot ikgadējas iestāžu savstarpējās debates šajā jomā, sasaucot plenārsēdi, lai pieņemtu kopīgu deklarāciju par šīs politikas mērķiem un līdzekļiem;
50. atbalsta dialoga veidošanu un kopīgi organizētas atklātas debates starp Eiropas iestādēm un valsts un reģionālajām iestādēm; uzsver, ka ir ļoti svarīgi komunikācijai izmantot pasākumus, kuri piesaista plašas sabiedrības uzmanību, piemēram, kultūras programmas (literatūras vai kino balvas), sporta pasākumus u.c.; uzskata, ka komunikācijai ir jābūt stratēģiski orientētai uz konkrētu mērķauditoriju, piemēram, universitātēm, vietējo pašpārvaldi vai profesionālām asociācijām;
51. atbalsta ombuda lomas pastiprināšanu un lielākas ticamības piešķiršanu pārredzamībai;
52. norāda, ka *PRINCE* programmas pamatā tradicionāli bijusi Komisijas un dalībvalstu partnerība; nesenoajā ziņojumā par ES saziņas stratēģiju Parlaments uzsvēra, ka tam jāpiedalās *PRINCE* programmas prioritāšu noteikšanas procesā, un tāpēc uzskata, ka Parlamenta deputātiem pilnībā jāiesaistās programmas ietvaros rīkoto pasākumu norisē;
53. ierosina palielināt pašreizējām finansēšanas programmām piešķirtās apropriācijas, lai nodrošinātu labāku saziņu par Eiropas integrāciju, piemēram, programmām „Mūzizglītība”, „Jaunatne”, „Eiropa Pilsoņiem”, „Plašsaziņas līdzekļi”, „Kultūra”, ar nosacījumu, ka tiek pilnībā ievēroti atsevišķu programmu mērķi;
54. atbalsta ierosinājumu pašreizējās piecas *PRINCE* programmai atvēlētās budžeta pozīcijas aizstāt ar vienu Komunikācijas ģenerāldirektorāta vadībā īstenojamu programmu, jo tas nodrošinātu lielāku elastību un centrālu savienojuma punktu;
55. uzsver, ka Eiropas Savienības piešķirtajam finansiālajam atbalstam jāklūst redzamākam, tāpēc jebkurai iestādei, asociācijai vai darbībai, kas saņem atbalstu no kādas Eiropas Savienības programmas, obligāti jānodrošina publicitāte;
56. uzsver, ka veiksmīgai saziņai būtisks ir dalībvalstu aktīvs atbalsts, un tāpēc aicina dalībvalstis meklēt veidus, kā sekmēt kopīgos ES saziņas centienus;

57. mudina dalībvalstis pienācīgi un savlaicīgi transponēt Kopienas tiesību aktus, lai visiem ES pilsoņiem nodrošinātu vienādu tiesību līmeni, kā to paredz Kopienas tiesību akti; aicina Komisiju aktīvāk nodrošināt Kopienas tiesību aktu noteikumu piemērošanu; mudina Komisiju sadarboties ar dalībvalstu valdībām, lai informētu pilsoņus par viņu tiesībām uz tiesas pieejamību un kompensāciju, ja pilsoņu tiesības tiek pārkāptas.
58. aicina Komisiju uzlabot savu partnerattiecību hierarhiju komunikācijas jomā, veidojot privilēģētas attiecības ar tiem partneriem, kuru darbībai ir pārnacionāls raksturs, piemēram, ar Eiropas pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras pašlaik ir veidošanās procesā, kā arī ar Eiropas politiskajām partijām un žurnālistiem; apstiprina, ka šajā jomā ir svarīgi iekļaut jaunatnei paredzētus komunikācijas līdzekļus, lai stiprinātu Eiropas pilsonības telpu;
59. uzsver, ka Baltās grāmatas stratēģija un saturs jāpiemēro un jāattīsta, pamatojoties uz Eiropas sabiedrībā un starp dalībvalstīm notiekošajām diskusijām;

o

o o

60. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Reģionu komitejai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.